

Tại Hội nghị thượng đỉnh Copenhagen, cộng đồng giới đã chờ đợi một thỏa thuận của các quốc gia nhằm ngăn chặn biến đổi khí hậu. Và cộng đồng giới đã thất vọng. Trong khi các nhà lãnh đạo quốc gia chờ đợi một thỏa thuận đáng kể nào đó nhằm giảm biến đổi khí hậu thì quá trình này sẽ không diễn ra nếu không có hành động của công dân. Vậy chúng ta có nên tiếp tục ngồi chờ đợi một nghị định thư, một thỏa thuận toàn cầu không? Đây đây là cuộc phỏng vấn với bà Elinor Ostrom – chủ nhân giải Nobel kinh tế 2009 – về cách tiếp cận của cô và lý do tại sao chúng ta không thể khoanh tay trông chờ các giới pháp từ các nhà lãnh đạo quốc gia.

Hội nghị thượng đỉnh Copenhagen hướng tới mục tiêu thiết lập nghị quy định toàn cầu về cách con người và xã hội Trái đất. Vậy theo bà, người dân có sẵn sàng thay đổi lối sống vì một thế giới bền vững không?

Theo tôi nghĩ, dĩ nhiên người dân sẵn lòng chấp nhận mọi yêu cầu hay chi phí nếu họ tin rằng tất cả mọi người đều làm như vậy. Công dân đã thông minh để hiểu rằng tiếp tục lâu dài của chính họ sẽ bị hủy hoại nếu họ không thay đổi lối sống hiện nay. Họ hiểu rằng đây không phải là cuộc chiến của tôi để tôi được vui vẻ, mà là tất cả chúng ta cùng nhau để chính mình nếu không hành động. Vì vậy niềm tin đóng vai trò vô cùng quan trọng.

Vậy làm thế nào chúng ta có thể tạo niềm tin để dẫn lòng hành động, thưa bà?

Nếu chỉ nhìn từ phía các nhà lãnh đạo thì không đủ. Những mô hình cộng đồng đã trở thành công chúng có một số nguyên tắc chung do người dân thiết lập, giám sát và phê chuẩn. Những cộng đồng này luôn có cộng đồng giới quy tắc xung đột hợp lý và người dân có quy định họ nên hành động trong việc lập nên những quy định cho chính họ. Tất cả người dân có thể tin tưởng lẫn nhau và tin rằng nếu họ hành động vì lợi ích lâu dài cho cộng đồng thì người khác cũng sẵn sàng làm như vậy.

Tại sao việc ban hành các điều luật nghiêm ngặt từ phía chính quyền lại ít mang lại hiệu quả như bà?

Bà tôi họ không đặt được cái sọt “đồng cỏ” tại ngôi nhà dân. Nghiên cứu của tôi cho thấy rằng khu rừng do người dân quản lý được hiểu quả cao hơn nhiều so với những vùng quản lý gia đình chính quyền quản lý, nên người dân bắt đầu ra ngoài trong khi nhà chức trách có thể nhìn thấy họ. Thời gian trồng rừng chúng ta sống trong cùng một ngôi làng có luật chung không cho phép vào rừng trong thời kỳ hay hoặc chỉ nhất định khu rừng có thể gián tiếp và hội nhập. Nếu tôi nhìn thấy bạn vào rừng trong ngày bất kỳ, chức vụ của tôi sẽ là lên. Nhưng nếu khu rừng là do chính quyền quản lý, họ sẽ tìm kiếm qua.

Nghiên cứu của bà chị tôi trung tâm của địa phương và khu vực. Vậy điều gì khiến bà cho rằng giới pháp của bà có thể áp dụng toàn cầu?

Thực tế, việc xây dựng những khu quy định như vậy giữa các cộng đồng khác nhau trên quy mô toàn cầu là một thách thức. Chúng ta cần sự trợ giúp từ các nhà lãnh đạo toàn cầu để tạo ra những quy định như vậy. Tôi hiểu rằng thông qua đó, các nhà lãnh đạo đã bàn thảo và tạo được sự tin tưởng nhất định bởi họ đàm phán trực tiếp. Tuy nhiên, sau đó họ lại vẽ nên, mà đó mới là thời điểm bắt đầu những hành động thực sự.

Làm sao có thể dùng tài chính để tạo lòng tin giữa các nước phát triển và các nước đang phát triển?

Có thể, vì khó lòng đặt được một thửa thuôn và khí hậu nếu thiếu nguồn lực tài chính. Tuy nhiên, tôi cũng rất lo ngại nếu tham nhũng. Nếu chúng ta rót tiền vào một quốc gia có thể tham nhũng cao, chức vụ của một phần số tiền này sẽ rơi vào túi riêng một số người. Thời gian đầu công việc sẽ ra trên bàn thảo luận có thể rất hoàn hảo, nhưng sau đó 4-6 năm, có thể bạn sẽ thấy xuất hiện rất nhiều tài khoản của các nhà chức trách này tại ngân hàng Thụy Sĩ. Do đó, cái chúng ta cần là các điều luật chặt chẽ và khả năng kiểm soát tốt để bảo đảm hàng đầu rằng chúng ta đầu tư được đúng hướng.

Nói cách khác, những điều kiện như tham nhũng như mô hình ở Indonesia có thể cũng sẽ là quan trọng về môi trường hay như thế?

Chính xác! Nếu bạn quan sát cách mà các quan chức tham nhũng lách luật, vì phạm luật bởi

và rằng để giao nhúng cánh rừng vào tay các tập đoàn kinh tế, bọn số hiều rằng tham nhũng chính là nguyên nhân chính dẫn đến môi trường bị hủy hoại.

Lưu có khả năng bỏ qua khí hậu chỉ vì lợi ích ngắn hạn?

Câu trả lời là một người như không thể giải quyết tất cả vấn đề. Đó là lý do tại sao tôi đã xuất cái gọi là phòng ngừa thực tiễn của đa mục tiêu trong cuộc chiến chống biến đổi khí hậu. Chúng ta cần sự góp sức của tất cả các tập thể xã hội của loài người để đạt được các hiều quả lâu dài. Tất cả các thành phố, làng mạc, cộng đồng và các mạng lưới đều phải tham gia!

Cách tiếp cận riêng lẻ này xem chúng dẫn ra kết quả gì trong khi chúng ta cần những hành động khẩn cấp nếu muốn hạn chế mức nhiệt tăng toàn cầu xuống dưới 2 độ C.

Nếu chúng ta chỉ nghĩ yên và chỉ đợi quyết định từ phía các vị lãnh đạo thì sẽ rất chậm trễ. Tôi không cho rằng chúng ta có thể giải quyết vấn đề biến đổi khí hậu, nhưng chúng ta có thể đạt được những thành công nhất định. Giờ đây, mọi người đều có thể liên hệ với các nhà chính trị thiêu sáng suốt và phải đi hành động chống biến đổi khí hậu của họ.

Theo bà, tại sao Mỹ lại chỉ chờ trong cuộc chiến chống biến đổi khí hậu?

Cuộc khủng hoảng kinh tế khiến một số người cho rằng Mỹ không thể khả năng chi trả cho các chiến dịch môi trường. Nhưng nếu chúng ta không hành động ngay, chúng ta thậm chí sẽ rơi vào cuộc khủng hoảng nghiêm trọng hơn trong tương lai. Tất nhiên, không thể không nói đến những “di chứng” của thời kỳ George W. Bush. Trong 8 năm, Nhà trắng đã không hề coi trọng vấn đề môi trường. Chúng ta không có những nhà lãnh đạo Mỹ hiều rằng đó là nền tảng khoa học. Điệu này cũng chứng minh rõ ràng với Obama, người đã cho là có hiều bất ổn sâu sắc hơn về khoa học.

Ngày nay người dân đã dẫn những thực tế rằng bỏ qua khí quyển của trái đất là tài sản chung của nhân loại. Vậy thì thách thức tiếp theo của chúng ta là gì thưa bà?

Đi d ng. Các đi d ng đang b đe d a nghiêm tr ng ch a t ng th y - đó là th m h a khôn l ng. Các ngu n tài nguyên bi n b t n khai và con ng i x các lo i rác th i, bao g m c khí CO₂ xu ng lòng đi d ng v i kh i l ng l n. Các quy đ nh pháp lu t v bi n không h phát huy tác đ ng nên nhi u tàu đánh b t cá ho t đ ng nh nh ng tên c p bi n. Do đó, qu n lý đi d ng t t h n cũng là m t trong nh ng u tiên hàng đ u đ b o v t ng lai./.

Xin c m n bà!

Theo Spiegel Online

